

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

תוכן

- א. כל מצוה שבתורה שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו הטאת יחיד מביא כשבה או שעירה¹
- ב. ובפלוגתא לא קא מיירי בפרקין קא אמרינן.....2

דף ט.

א. כל מצוה שבתורה שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו טאת יחיד מביא כשבה או שעירה

כשהיה בהמ"ק קיים כל¹ העובר בשגגה על אחת ממצות לא תעשה שיש בה מעשה, שחייבין עליה כרת, הרי זה חייב להקריב קרבן טאת, ומצות עשה שיקריב הטאתו על שגגתו.

וכל עבירה שחייבין על זדונה כרת, חייבין על שגגתה הטאת חוץ משלש עבירות, מגדף, ומבטל מילה, וקרבן פסח, הפסח והמילה מפני שהן מצות עשה וטאת אין מביאין אלא על שגגת לא תעשה שנאמר אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה.

וכתבו הפוסקים (או"ח שלד, כו) שבימינו שבעו"ה אינו יכול להביא הטאת, יתן במקום הטאת סכום שאפשר לקנות בו את הפחות שבכבשים או שבעזים שבאותו העת, לצדקה. ויזהר שלא יאמר שנותן זה עבור הטאת, רק שיאמר שבמקום הטאת נותן זה לצדקה. וכתבו הספרים שמהנכון שיאמר פרשת הטאת ויבין אופן הקרבתה, וכבר אחז"ל כל העוסק בתורת הטאת כאלו הקריב הטאת.

וצריך להתענות ארבעים יום שני וחמישי, ולא ישתה יין ולא יאכל בשר בלילה שאחר התענית², ואם ירצה לפדות התענית, יתן בעד כל יום לצדקה – 12.8 גרם כסף טהור סך הכל 531.2 גרם כסף נקי, לארבעים ימי התענית, ולפי ערך הכסף שבכל זמן וזמן צריך ליתן סכום זה לצדקה. והעשיר יתן יותר הכל לפי עשרו.

¹ רמב"ם הלכות שגגות פרק א הלכה א – ג
² מ"ב שם עט

הלכות הדף היומי

מסכת יבמות

אך נהגו שעבור פדיון תענית נותנים שיעור שווי אכילתו ושתייתו של כל היום, וסכום כספים אלו יתן לאחזקת לומדי תורה, או להשיא בני עניים או להקמת ואחזקת מקוואות טהרה במקומות שישנם יהודים ואין עדיין מקוה טהרה שם.

ואדרבא בדורותינו אלה שחלושים אנו בגוף ובנפש ורבי צומות עלול להזיק ולהביא לידי חולי או מיחוש בגוף ובנפש, אסור לאדם להרבות בתעניות, אלא כפי אשר משער בנפשו שלא יזיק לו כלל, לא לגופו ולא לנפשו, ולא יצא שכרו בהפסדו, והמעולה שבתעניות לקבל עליו תענית מן הדיבור³ וירגיל עצמו לרסן פיו ותאוותיו, וזה התשובה המעולה כי לא יגיע לו ממנו שום נזק לא בגופו ולא בנשמתו, ויקבל עליו ללמוד יותר מהרגלו, ואם חטא באיסורי שבת יחזור וישנן הלכות שבת.

והניעור כל הלילה ועוסק בתורה ולא ישן כלל יהיה נפטר מעונש כרת אחד אם נתחייב ח"ו, וכל לילה נפטר כרת אחד.

ב. ובפלוגתא לא קא מיירי בפרקין קא אמרינן

קבעו לשנות⁴ משנת איזהו מקומן בבוקר קודם שחרית אחר פרשת התמיד, משום הא דרב ספרא, לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. ותיקנו לשנות פרק איזהו מקומן לפי שאין בכל אותו פרק מחלוקת⁵, והיא משנה ברורה למשה מסיני.

ולכך מי שאין לו סידור או משניות זבחים⁶, ללמוד פרק איזהו מקומן לפני התפילה, אבל יש לו כרך שיש בו משניות ממסכתות שונות ילמד מעילה פרק שני, או תמיד (פרקים א – ב, ד, ו) או פרק ראשון ביבמות, שאין בהם מחלוקת כלל.

³ מ"ב תקעא ב

⁴ בטור (או"ח סימן נ) ובית יוסף בשם הרא"ה (בהידושו לברכות דף לב).

⁵ ויעוין ברא"ה בברכות (דף לא ע"א) שכתב מעם נוסף מפני שכולל את כל הקרבנות, וכעין זה כתב האבודרהם (סוף ברכות השחר), ואם כן נראה שיש ענין לומר משנה שהיא מענין הקרבנות ואין בה מחלוקת.

⁶ השוקי חמד

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>